

ΤΟ ΒΛΑΣΗ

Από τα κορίτσια του χωριού μας...

Είναι η νέα γενιά η ελπιδοφόρα του χωριού μας. Είναι αυτή που θα πάρει σε λίγα χρόνια τη σκυτάλη και θα τραβήξει δυνατά και δημιουργικά μπροστά. Μπορεί η περίοδος που διανύουμε να είναι δύσκολη και με πολλά εμπόδια. Είμαστε, όμως, σίγουροι ότι τα παιδιά του χωριού μας θα προοδεύσουν και θα διαπρέψουν στους τομείς της αυριανής ενασχόλησής τους. Αυτή είναι και η ευχή όλων μας και φυσικά και η ευχή της σύνταξης της εφημερίδας μας.

Νέστορας Γεώργιος: Βραβεύτηκε για ανδραγαθία

Η νεολαία από το Βλάση που συμμετείχε στα προσκλητήρια της πατρίδας αγωνίστηκε με αυταπάρηση, πνεύμα εθελουσίας και υψηλό αγωνιστικό φρόνημα. Έγραψε κατορθώματα άφθαστου ηρωισμού και με τις κορυφαίες πράξεις τους συνετέλεσαν στη διατήρηση των ιδανικών της φυλής μας. Κάποιοι έδωσαν και την ίδια τους τη ζωή και κάποιοι φάνηκαν πιο τυχεροί βλέποντας τη δικαίωση του αγώνα τους. Όλοι, όμως, που πολέμησαν συγκαταλέγονται στους βασικούς συντελεστές της ελεύθερης, περήφανης και δίκαιης Ελλάδας. Ανάμεσα σ' αυτούς τους Βλασάιους που παρασημοφορήθηκαν ήταν και ο Γεώργιος Νέστορας του Ευσταθίου που είχε γεννηθεί το 1897. Έλαβε μέρος στον πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο μαζί με 18 ακόμη Βλασάιους καθώς και στη Μικρά Ασία. Αγωνίστηκε με τόσο πάθος, με τόσο θάρρος που το 1917 παρασημοφορήθηκε μετά από απόφαση του υπουργού των Στρατιωτικών για ανδραγαθία επειδή «εκτέλεσε πράξεις υπερβαίνουσας κατά πολύ το καλώς εννοούμενο καθήκον». Με την ευκαιρία να αναφέρουμε κάποια επιπλέον στοιχεία για το Γεώργιο Νέστορα. Κατετάγη στο στρατό στις 24 Αυγούστου 1917 στο 9ο

ΦΥΛΛΟ ΜΗΤΡΩΟΥ				
(του) Επώνυμο		... Ν.Ε.Σ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ		
(του) Ονομα		... ΓΕΩΡΓΙΟΣ Πατρώνυμο		
(της) Επώνυμο		... ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ		
(της) Ονομα		... ΚΑΛΥΝΩΝ		
(από Σύνταξη για τις γυναίκες)				
ΣΤΟΙΧΕΙΑ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ			ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ
	Έτος	Ημέρα	Μήνας	
Στρατολογική κλάση	1917	24	ΑΥΓ	Κατετάγη εις 9 ^ο Συνταγμα Πεζικού Δεκανέας
ΕΙΣΟ ή Εκπαθ. Σειρά ΘΠ	1918	1	ΜΑΡ	Εκτάχθη εις 1 ^ο Τάγμα Μετακινήσεως
	1916	20	ΙΟΥΝ	Μετέβη εις 2 ^ο Βάσιον Στάσεως Λοχίας
Στρατολ. Μητρώου	1920	23	ΑΠΡ	Εκτάχθη εις 1 ^ο Τάγμα Μετακινήσεως
ΣΜΘΠ	1920	10	ΜΑΙ	Εκτάχθη εις 2 ^ο Βάσιον Στάσεως Λοχίας
Γενικού Μητρώου	1920	25	ΑΠΡ	Εκτάχθη εις 1 ^ο Τάγμα Μετακινήσεως
Αριθμός	1922	23	ΙΟΥΝ	Εκτάχθη εις 9 ^ο Συνταγμα Πεζικού
Δημοτική Κοινότητα	1924	15	ΑΥΓ	Εκτάχθη εις 1 ^ο Τάγμα Μετακινήσεως
Επαρχίας	1924	1	ΜΑΙ	Εκτάχθη εις 1 ^ο Τάγμα Μετακινήσεως
Νομού	1924	1	ΙΟΥΝ	Εκτάχθη εις 1 ^ο Τάγμα Μετακινήσεως
Με έτος Γεννηθείας	1924			Εκτάχθη εις 1 ^ο Τάγμα Μετακινήσεως
Αναστήθια				Εκτάχθη εις 1 ^ο Τάγμα Μετακινήσεως

Σύνταγμα Πεζικού. Συμμετείχε στις επιχειρήσεις του πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Την 1η Μαρτίου 1918 γίνεται Δεκανέας και στις 20 Ιουνίου 1918 γίνεται Λοχίας. Στις 22 Απριλίου 1920 και ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη η Μικρασιατική Εκστρατεία τοποθετήθηκε στη δύναμη του πρώτου τάγματος μετόπισθεν από το λόχο επιμελητείας που υπηρετούσε. Στις 10 Μαΐου 1920 τοποθετείται στη βάση Δέδαγρως και ταυτόχρονα ονομάζεται έφεδρος Ανθυπολοχαγός ανεξαρτήτου Συντάγματος. Στις 23 Ιουνίου 1922 μετακινείται στο 6^ο Σύνταγμα Πεζικού. Ύστερα ήρθε η κατάρρευση και η Μικρασιατική καταστροφή. Ο Γεώργιος Νέστορας παρέμεινε στο στράτευμα μέχρι στις

15 Αυγούστου 1924 που απολύεται από το Σύνταγμα Ασφαλείας Σιδηροδρομικών Γραμμών. Τον Ιούλιο του 1928 προήχθη σε έφεδρο Ανθυπολοχαγό (ΕΔΥΣ 229/38). Στη συνέχεια ήρθε η άνανδρη ιταλική εισβολή του 1940. Στις 29 Οκτωβρίου 1940 ο Γεώργιος Νέστορας επιστρατεύεται και τοποθετείται στον Α1 Λόχο Ημιονηγών. Την 1η Μαΐου 1941 απολύεται (ΔΥΕ-Α 20001/41) έχοντας λάβει το βαθμό του Υπολοχαγού. Τέλος, διαγράφεται οριστικά από το στρατό τον Ιανουάριο του 1949 έχοντας συμπληρώσει το όριο ηλικίας με το Β.Δ. 28.1.1949, διαταγή Υ.Σ.Φ. 1515518/3/7Α/3-10-49.

Οι δικοί μας μουσικοί

«Για τα γλέντια μας, είχαμε τους δικούς μας μουσικούς. Ο Αριστείδης ο Μάρκος, (από το Κοντογόνη) με το σαντούρι του, πάντα πρώτος. Έπαιζε όρθιος και άρχιζε πάντοτε με το δικό του τραγούδι:

« Της μαύρης κο-κότα μου
της μαύρης κότας τα φτερά,
άχ της μαύρης κότας τα φτερά
θα τα κάμω φορεσιά.
Θα τα κα-κότα μου
Θα τα κάμω θα τα φκιάσω
ασχ θα τα κάμω θα τα φκιάσω
φορεσιά για να περάσει
Να μην περά-κότα μου
να μην περάσεις από δω
να μην περάσεις από δω
γιατί θα γίνει φονικό. . .».

Ο αδερφός του ο Χαλαλάμης ο δάσκαλος, βιολί, ο Δημομήτσος με το κλαρίνο του το αμερικάνικο, ο Κωλοντρίτσας και ο Κώστας ο Μπάρκας με τον Καντρωνά βιολιά. Για τους δυο τελευταίους, λέγανε, πώς όταν παίζανε, «ήτανε σαν να κλαίει ο διάβολος τη μάνα του». Αλλά εξόν απ' αυτούς, ήταν και άριστοι καλλιτέχνες της παραδοσιακής μας μουσικής και του δημοτικού μας τραγουδιού, το οποίο τραγούδι υπήρξε και η παιδεία του λαού μας στα Κοντοβούνια της δόξας και της λεβεντιάς: οι Χαλβατσαίοι Βιστάγκας Λιας και Γιώρης, και ο Μιχάλης ο Μανιάτης με το λαούτο του, Μουγγός και Τσέλιος, οι Βουταιναιοί Περδικάκηδες, Βασιλάκηδες, Κωλοντρίτσας, ο Χαλαλάμης ο Μπάρκας από του Παιδεμένου και Κόκκινος. Οι Αετοβουνήσιοι Γιωραρίτσος με το κλαρίνο του και ο πανταχού παρών Λόλας με το λαούτο του. Οι Κουτιφαραιοί Τζιφονίκος με το βιολί του και τα δυο παιδιά Κώστας και Αντώνης με κλαρίνο και σαντούρι. Οι Σκρεπεταιίοι από το Κεφαλινού (τέσσερα αδέρφια, Βασίλης, Κώστας, Βαγγέλης και Τάσος, λεβέντες, καλόψυχοι και μερακλήδες), οι Κρομπαίοι από τη Ζαγάραινα, οι Φλωραίοι (Χρήστος και Ρήγας) από το Ξεροκάσι, ο παπα-Ρούσσος από του Σιαμπάκαλφα και ο Σπανός από τη Βούταινα». (από το βιβλίο του Πάνου Κοσμόπουλου «Μεσσηνιακή παράδοση βίου»).

Η μεγάλη έχθρα

«Ο γερο-Στάθης ο Κονόμος, (από το Κοντογόνη) για κάποιο λόγο κάποτε, είχε μια έχθρα με τον Παπαγιάννη του χωριού. Αλλά δεν τολμούσε από σεβασμό να ειπεί τίποτα. Κάποτε όμως, δεν άντεξε και του λέει: «Α ρε παπα-Γιάννη, να πάινεις μπροστά από μένα στο Αι-Κωνσταντίνο, και τίποτα άλλο δεν ήθελα». Και παπα-Γιάννης, χωρίς διόλου να ταραχθεί, του απάντησε: «Στάθη μου, μη σικλετίζεσαι. Έτσι ή αλλιώς εγώ μπροστά θα πηγαίνω». (από το βιβλίο του Πάνου Κοσμόπουλου «Μεσσηνιακή παράδοση βίου»).

Ήταν πρώτοι στη μαγειρική

Στους γάμους και στα μεγάλα τραπέζια του χωριού, βαφτίσια, αρραβώνες, το χωριό είχε και το μάγειρά του. Ο μάργαρος Σπύρος ο Καντρωνάς, (από το Κοντογόνη) με βοηθό του το γερο-Λυκούργο. Ήταν ειδικοί στη σούπα (μαχαιροκόφτη την έλεγαν), στο βραστό και στο ψητό. Υπήρχαν βέβαια και οι Κογιόνηδες, που σχολίαζαν, πως τάχα μου τρώγανε πολύ ή παραμέριζαν και κανά κοψίδι για την άλλη μέρα. Παρ' όλα όμως αυτά, κανείς δεν σκέφτηκε ποτέ να μην τους πάρει στη χαρά του. Ήταν τύποι χαρούμενοι και σκόρπιζαν το κέφι και τον ενθουσιασμό στα τραπέζια. (από το βιβλίο του Πάνου Κοσμόπουλου «Μεσσηνιακή παράδοση βίου»).

Ο γραμματικός του χωριού

Ο μακαρίτης ο Καντρωνάς (από το Κοντογόνη) ήταν ο γραμματικός του χωριού. Ήξερε πέντε αράδες γράμματα, αλλά δεν τον έφτανε ούτε δικηγόρος. Παντού μπροστά. Δεν άφηνε λόγο να πέσει χάμου. Είχε έτοιμη την απάντηση. Και όταν κάπου δυσκολευόταν ξέφευγε ως εξής: «Ταχιά, λέου να πάου στην Καλαμάτα και θα τα ιδώ όλα». Και ας πήγαινε στην πόλη μια φορά το χρόνο. Ο αδερφός του ο Λάμπρος, έγινε στο στρατό μεγάλος ταχυδακτυλουργός και όταν γύρισε στο χωριό, με το «εδώ παπάς-εκεί παπάς» μάζευε τα λεφτά τα βράδια στα μαγαζιά. Ήταν όμως άριστος μελισσοκόμος και ειδικός στον εμβολιασμό των δένδρων. (από το βιβλίο του Πάνου Κοσμόπουλου «Μεσσηνιακή παράδοση βίου»).

Πρόβλημα με την προβλήτα Πεταλιδίου

Από το 2008 η προβλήτα του Πεταλιδίου είναι κατεστραμμένη και πράσινο φως αποκατάστασης δε φαίνεται στον ορίζοντα αφού μέχρι σήμερα δεν έχει βρεθεί τρόπος χρηματοδότησης του έργου. Το έργο αποκατάστασης έχει προϋπολογισμό 750.000 ευρώ, έχει ανάδοχο, αλλά δεν υπάρχουν χρήματα και δεν μπορεί να υλοποιηθεί, με αποτέλεσμα η προβλήτα που αποτελούσε χώρο περιπάτου και αναψυχής για το Πεταλίδι, να παραμένει κατεστραμμένη από το Δεκέμβριο του 2008. Προκειμένου να βρεθεί λύση πραγματοποιήθηκε σύσκεψη για το έργο της αποκατάστασης της ζημιάς στις 7 Απριλίου 2010, στη Νομαρχία Μεσσηνίας. (Η φωτογραφία είναι από την τοπική εφημερίδα «Ελευθερία»).

